

Maják - Zagorová, Hana

Tak tu sedím, ruce v klíně
a čas se vleče, loudá líně
a náhle vím,
že ticha plný dům už mám.
Sčítám chvíle i pátky,
stokrát vracím si tě zpátky.
Stokrát slyším tě jít,
jako teď, sem k nám.

Když východní vítr vál a dál
k břehům vzdáleným hnal lodí přídě,
když východní vítr vál,
řekl jsi, až se vrátíš domů,
nezabloudíš v stínu stromů,
i kdybys viděl sám, že cesta je zlá.
Vždyť za oknem, co září tmou, budu já -

maják. Tvůj maják.

Čekám rána, noci vítám.
Světlo zhasínám, když svítá.
Úžeh léta střídá chlad podzimní a déšť.
Ticho hodiny krájí.
Než se zvony rozhoupají,
z přístavu hlas zavolá:
"Lodě se vracejí k nám."

Když východní...

maják. Tvůj maják.